

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna i psychopatologia dorosłych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Clinical psychology and psychopathology of adults
Kierunek studiów	Psychologia, III rok, semestr V
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	psychologia
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dorota Mącik
---	--------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	V	5
konwersatorium			
ćwiczenia	30	V	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	W1 -Zaliczenie przedmiotu Diagnostyka psychologiczna W2 - równoległe uczestnictwo w ćwiczeniach do przedmiotu
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie z naturą objawu/zaburzenia psychicznego
C2 - zapoznanie ze spektrum psychopatologii człowieka dorosłego
C3 - uwrażliwienie na obecność zaburzeń w postaci subklinicznej i problemy diagnostyczne
C4 - zapoznanie z klasyfikacjami zaburzeń IDC i DSM

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W01	student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń psychicznych i psychopatologii, zna i rozumie terminologię używaną do opisu, diagnozy i wyjaśniania zaburzenia	K_W01
W02	zna i rozumie terminologię używaną na gruncie psychologii klinicznej, rozumie podstawowe koncepcje wyjaśniające genezę zaburzeń	K_W02
W03	posiada wiedzę na temat różnych form zaburzeń i ich objawów, ma uporządkowaną wiedzę na temat zaburzeń zachowania i funkcjonowania jednostki, zna podstawowe koncepcje (psychologiczne, biologiczne, interakcyjne i społeczne) wyjaśniające powstawanie i utrzymywanie się tych zaburzeń psychicznych, oraz ma świadomość istnienia różnych form udzielania pomocy psychologicznej (psychoprofilaktyka, psychoterapia, poradnictwo, farmakoterapia)	K_W11
W04	zna etapy i zasady realizowania procesu diagnostycznego w przypadku zaburzeń psychicznych, poprawnie stosuje zasady diagnozy różnicowej, nozologicznej i funkcjonalnej.	K_W13
W05	zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa w zakresie kontaktu i diagnozy osób z zaburzeniami psychicznymi	K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U01	potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii oraz powiązanych z nią dyscyplin do trafnego nazywania i opisu zaburzenia	K_U01
U02	potrafi analizować przyczyny i źródła zaburzonych zachowań człowieka oraz przewiduje ich konsekwencje zdrowotne i społeczne	K_U07
U03	umie zaproponować pierwsze oddziaływania ukierunkowane na zmianę postaw i zachowań wobec zaburzenia oraz zachowań osoby z zaburzeniem	K_U11
U04	potrafi kompetentnie posługiwać się testami diagnozującymi zaburzenia oraz wywiadem z poszanowaniem aspektów prawnych i etycznych;	K_U12
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K01	Student potrafi przyjąć krytyczną postawę wobec stosowanych oddziaływań, a także wobec różnych poglądów i praktyk w zakresie psychologii klinicznej zwłaszcza w wymiarze aplikacyjnym;	K_K01
K02	ma świadomość znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania we wszystkich obszarach życia; posiada przekonanie o potrzebie wspierania jednostek i grup w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych. Dostrzega potrzebę odpowiedzialnego popularyzowania wiedzy z zakresu psychologii	K_K04
K03	przyjmuje postawę szacunku wobec osób o różnych potrzebach związanych z zaburzeniem; okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami	K_K05

K04	ma świadomość specyfiki relacji interpersonalnej w sytuacji pomocy psychologicznej w obszarze pracy z psychopatią. Wykazuje troskę o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej	K_K06
K05	Student jest gotów do identyfikacji i analizy dylematów etycznych związanych z podejmowaniem konkretnych działań i interwencji psychologicznych wobec osób z aktywnym zaburzeniem funkcjonowania lub chorobą psychiczną	K_K10

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Wykład:

1. Norma i nie-norma, objaw, zespół objawów
2. Systemy klasyfikacji i problemy diagnostyczne
3. zaburzenia nastroju: depresja, choroba dwubiegunowa, inne zaburzenia (cyklotymia dystymia)
4. Zaburzenia lękowe: fobie (społeczna, agorafobia, specyficzne), lęk uogólniony, OCD
5. Reakcje na stres: PTSD, zaburzenia dysocjacyjne, somatomorficzne
6. Zaburzenia osobowości
7. Zaburzenia seksualne (identyfikacji płciowej, preferencji), dysfunkcje seksualne
8. Schizofrenia i zaburzenia psychotyczne
9. Zaburzenia o podłożu organicznym, dysfunkcje poznawcze
10. Podejście HiTOP w rozumieniu i diagnozowaniu zaburzeń
11. Psycholog w procesie diagnozowania klinicznego

Ćwiczenia

Realizują podobne zagadnienia od strony praktycznej – identyfikowania, różnicowania objawów, diagnozy różnicowej, mechanizmów wyjaśniających i podtrzymujących zaburzenia, znaczenia objawów dla funkcjonowania osoby i związanych z nimi trudności.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W01	Wykład konwencjonalny Wykład konwersatoryjny Wykład problemowy	Test pisemny	Protokół z egzaminu
W02	Wykład konwencjonalny Wykład konwersatoryjny Wykład problemowy	Test pisemny	Protokół z egzaminu
W03	Wykład konwencjonalny Wykład konwersatoryjny Wykład problemowy	Test pisemny	Protokół z egzaminu
W04	Wykład konwencjonalny Wykład konwersatoryjny Wykład problemowy	Test pisemny	Protokół z egzaminu
W05	Wykład konwencjonalny Wykład konwersatoryjny Wykład problemowy	Test pisemny	Protokół z egzaminu
UMIEJĘTNOŚCI			

U01	Dyskusja Studium Przypadku	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Kolokwium pisemne, praca pisemna
U02	Dyskusja Studium Przypadku	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Kolokwium pisemne, praca pisemna
U03	Dyskusja Studium Przypadku	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Kolokwium pisemne, praca pisemna
U04	Dyskusja Studium Przypadku	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Kolokwium pisemne, praca pisemna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K01	Praca w parach; praca w grupach; praca zespołowa	Sprawdzenie umiejętności współpracy	Ocena studenta przez prowadzącego (2-5)
K02	Praca w parach; praca w grupach; praca zespołowa	Sprawdzenie refleksyjności	Ocena studenta przez prowadzącego (2-5)
K03	Praca w parach; praca w grupach; praca zespołowa	Sprawdzenie refleksyjności	Ocena studenta przez prowadzącego (2-5)
K04	Praca w parach; praca w grupach; praca zespołowa	Sprawdzenie refleksyjności	Ocena studenta przez prowadzącego (2-5)
K05	Praca w parach; praca w grupach; praca zespołowa	Sprawdzenie refleksyjności	Ocena studenta przez prowadzącego (2-5)

VI. Kryteria oceny, wagi

Weryfikacja założonych efektów kształcenia odbywa się w czasie pisemnego egzaminu testowego, którego pytania obejmują zarówno zagadnienia teoretyczne związane terminologią, jak również praktyczne związane z różnicowaniem objawów, hipotezami związanymi z przyczynowością oraz oparte o analizę przypadku

Wiedza, kompetencje – ocena z wykładu

Metoda weryfikacji — test egzaminacyjny

Kryteria oceny:

Ocena niedostateczna - brak osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się na lub osiągnięcie na poziomie < 50%

Ocena dostateczna - osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych ważnych aspektów lub z poważnymi nieścisłościami - 51-70%

Ocena dobra – osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych mniej istotnych aspektów 71-90%

Ocena bardzo dobra – osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się obejmujących wszystkie lub niemal wszystkie istotne aspekty >90%

Wiedza, Umiejętności i Kompetencje – ocena z ćwiczeń

Metoda weryfikacji: Uczestnictwo i zaangażowanie w zajęciach, prace pisemne, kolokwia pisemne.

Wagi:

aktywność na zajęciach 10%, praca na zajęciach 20%, test wiedzy 70%

Kryteria oceny:

- Ocena bardzo dobra – 91% – 100%
- Ocena dobra – 71% - 90%
- Ocena dostateczna – 51% - 70%
- Ocena niedostateczna – równe lub mniejsze 50%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem (wykład+ćwiczenia+konsultacje)	65
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	65

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (2019). Psychologia kliniczna. PWN (rozdziały: 2,5, 14-21)
Cierpiałkowska, L. (2011). Psychopatologia. Wydawnictwo Naukowe Scholar (rozdział 5)
Literatura uzupełniająca
Morrison, J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. WUJ
Butcher, J.N., Hooley, J.M., Mineka, S. (2017). Psychologia zaburzeń. GWP
Klasyfikacje diagnostyczne: DSM-5, ICD-10, ICD-11